

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Csp/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205250
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819205250.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobcu: V. H., nar. X.X.XXXX, bytom I. XX/XX, K., zast.: Občianskym zrušením OSPO Martin, IČO: 52 354 237, so sídlom J.Š. Šikuru 4850/1, Martin, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SE, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

- I. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 262422909162028 zo dňa 9.12.2011 je neplatná.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu 3.12.2019 domáhal proti žalovanému určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 262422909162028 zo dňa 9.12.2011 je neplatná s odôvodnením, že žalovaný vyzval jeho zamestnávateľa, aby na základe uvedenej dohody vykonával zrážky zo mzdy pričom uviedol, že pred podpisom uvedenej dohody nemohol ovplyvniť zmluvné dojednania, ktoré neboli dojednané individuálne, a aby mohol dostať úver, musel vopred pripravenú zmluvu podpísať jedným podpisom, teda vrátane dohody o zrážkach zo mzdy, čím došlo k nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je táto neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, pričom dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Takáto dohoda poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z nepriateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Tým, že žalovaný vyzval jeho zamestnávateľa, aby vykonával zrážky zo mzdy, naplnila sa obava, že žalovaný vykoná zásah do jeho majetku bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení. Uviedol, že nedisponuje žiadnym iným prostriedkom pred ústavně nekonformným zásahom do svojho majetku. V tej súvislosti navrhol, aby súd vydal neodkladné opatrenie, a to že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.12.2011 zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom

úvere a vydaní kreditnej karty č. 262422909162028 zo dňa 9.12.2011, a to do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a s poukazom na všetko uvedené, zároveň navrhol žalobnému návrhu vo veci samej v celom rozsahu vyhovieť.

2. Zástupca žalobcu na pojednávaní trval na dôvodoch uplatneného žalobného návrhu. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19 Co 30/2019 zo dňa 26.2.2020, v ktorom krajský súd vyslovil názor, že takto včlenená dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve je neplatná s poukazom na § 53 ods. 1/ a ods. 5/ Občianskeho zákonníka, pretože ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že v zmluve je síce uvedená aktuálna výška úverového rámca 600,- eur, táto mu bola navýšená na sumu 1 500,- eur, pričom celkovo zamestnávateľ žalobcu na základe uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy strhol zo mzdy žalobcu 2 964,44 eur, čo vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu na č.l. 8 spisu. Preto s poukazom na všetko uvedené navrhol žalobe vyhovieť a náhradu trov konania nežiadal priznať.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril v podaní z 16.12.2019 (č.l. 17 spisu). Uviedol, že žalobca ako dlžník neplnil svoje povinnosti podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.12.2011 a mesačné splátky nesplácal riadne a včas, preto si žalovaný uplatnil svoje nároky prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy a žiadosťou zo 16.4.2019 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy v súlade s dohodou o zrážkach zo mzdy. Uviedol, že skutočnosť, že žalobca nemohol ovplyvniť obsah zmluvnej podmienky - existenciu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, nie je sama dôvodom k tomu, aby takáto podmienka bola považovaná za neprijateľnú z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Je na žalobcovi preukázať, že takáto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so všetkými v čase podpisu platnými predpismi, pričom pri výkone zrážok zo mzdy je žalovaný ako aj zamestnávateľ žalobcu vykonávajúci zrážky zo mzdy limitovaný ustanovením § 551 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, veta za bodkočiarkou, v zmysle ktorého je možné vykonávať zrážky len do výšky prípustnej pri výkone rozhodnutia. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy dochádza iba k uspokojovaniu žalovaného ako veriteľa na základe neplnenia povinností žalobcu ako dlžníka, čím sa zároveň predchádza zväčšovaniu škody na strane spotrebiteľa. Preto s poukazom na uvedené navrhol podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

4. Tunajší súd uznesením sp. zn. 16Csp 105/2019 - 26 zo dňa 27.12.2019 vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil zdržať sa akéhokoľvek použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.12.2011, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod. sp. zn. 16Csp 105/2019. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2020.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16Csp 105/2019, a to potvrdením od zamestnávateľa z č.l. 8 spisu, vyčíslením príslušenstva z 11.9.2019, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo dňa 16.4.2019, zmluvou o spotrebiteľskom úvere a o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.12.2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 9.12.2011 (č.l. 11 spisu) mal súd preukázané, že uvedenú zmluvu uzavrela so žalobcom spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s., pričom v časti 1. zmluvné strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere na poskytnutie úveru 202,86 eur, v časti 2. zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty v aktuálnej výške úverového rámca 600,- eur, ktorý revolvingový spotrebiteľský úver sa žalobca ako dlžník zaviazal splácať v mesačných splátkach 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, pri výške úrokovej sadzby 28,68 %, RPMN 45%, plus poplatok za poistenie 3,33 %. V časti 3. bod 3. uvedenej zmluvy zmluvné strany uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, v ktorej žalobca ako klient výslovne a neodvolateľne súhlasil, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním úveru / revolvingového úveru / záväzkov vyplývajúcich z RZ viac ako 1 mesiac, t.j. nezaplatí minimálne 2 po sebe nasledujúce splátky úveru / revolvingového úveru, aby platca mzdy uskutočňoval mesačné zrážky zo mzdy, a to až do splatenia čerpaného úveru/revolvingového úveru v celom rozsahu, vrátane príslušenstva a aby zrazenú sumu poukazyval na účet Cetelemu s tým, že Cetelem s týmto spôsobom zabezpečenia záväzkov klienta súhlasil. Zároveň bolo dohodnuté, že táto

dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta, ako aj na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou, náklady spojené so zrážkami nesie klient.

7. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 16.4.2019 (č.l. 10 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenej žiadosti žalovaný ako právny nástupca spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. požiadal zamestnávateľa žalobcu KIA Motors Slovakia, s.r.o. so sídlom v Tepličke nad Váhom, o vykonávanie zrážok zo mzdy za účelom umorenia dlhu klienta vo výške 1 743,36 eur bez príslušenstva, a to v maximálnej, zákonom prípustnej výške, na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie uvedeného úveru, súčasťou ktorej je dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

8. Z listu zo dňa 11.9.2019 / č.l. 9 spisu/ mal súd preukázané, že žalovaný zamestnávateľovi žalobcu KIA Motors Slovakia, s.r.o. vyčíslil príslušenstvo, pričom v liste bolo uvedené, že žalobcovi zostáva uhradiť sumu vo výške 1 221,08 eur.

9. Z potvrdenia od zamestnávateľa žalobcu KIA Motors Slovakia, s.r.o. (č.l. 8 spisu) mal súd preukázané, že v súvislosti so záväzkom žalobcu na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a revolvingového úveru od spoločnosti Cetelem bolo žalobcovi strhnuté do októbra spolu 2 964,44 eur, z toho do apríla 1 743,36 eur plus v septembri 1 221,08 eur.

10. Podľa § 137 C.s.p. v platnom znení, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 53 ods. 1/ až 5/ Občianskeho zákonníka v platnom znení, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré podľa písm. v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 5a ods. 1/ Zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom.

13. Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu opodstatnená. V tej súvislosti súd v prvom rade udáva, že zo zákonného ustanovenia (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) vyplýva, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Podľa názoru súdu, len deklarovným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže žalobkyňa následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Určovanie neplatnosti takejto dohody sa odvíja od posúdenia prijateľnosti, resp. neprijateľnosti takejto dohody ako zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá pokiaľ je neprijateľná, tak je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Keďže v zmysle § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.Z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch účinného od 1.1.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, súd vyhodnotil, že v

danom prípade naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe podľa §137 písm. c/ C.s.p. už nie je potrebné preukazovať, keďže vyplýva možnosť podania danej žaloby z vyššie uvedeného osobitného predpisu. Tento výklad je i v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 11. 2015 sp. zn.8Cdo/483/2014).

14. Vykonaným dokazovaním v tejto veci bolo nesporne preukázané, že sporové strany uzavreli dňa 9.12.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zároveň zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, pričom záväzky z uvedených zmlúv, v zmysle časti 3. uvedenej zmluvy, kde sú uvedené spoločné ustanovenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere a k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bod 3. bola uzavretá i dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedená úverová zmluva má bez akýchkoľvek pochybností charakter štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná zmluva spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Išlo o typovú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvňovať jej obsah, pričom zmluvnými stranami bol žalovaný veriteľ (dodávateľ), ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (takáto skutočnosť nebola v konaní tvrdená ani preukázaná, a teda bol spotrebiteľom). Za danej situácie je bezpochyby namieste konštatovať, že úverová zmluva uzatvorená medzi stranami sporu dňa 9.12.2011 je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

15. Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok. Súdny dvor dokonca považuje aj ochranu spotrebiteľa podľa článku 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na úroveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života. Uvedená smernica vychádza tiež z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Oceáno Grupo Editorial a SalvatEditores, C-240/98 až C-244/98).

16. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožnil obísť dôležitý prvok úniijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekomfortnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť súd musí brať ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účinku a hlavnej myšlienky Smernice 93/13/EHS.

17. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v danom prípade bola uzatvorená ako zmluvné dojednanie v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, pričom podľa názoru súdu má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť vopred oboznámiť pred podpisom zmluvy a nemohol ovplyvniť jej obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobkyne k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorej mala záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Toto tlačivo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na nútenej

subjektívnej predstave veriteľa a výške pohľadávky a jej príslušenstva. Z tohto dôvodu je potom potrebné poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľovi ochranu s ohľadom neexistencie nebezpečenstva, že na základe zrážok zo mzdy na základe dohody sa umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí byť braný ohľad. Uvedená dohoda sa tak stáva inštitútom, ktorý umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V opačnom prípade by inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval veriteľovi dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, či iným nezávislým orgánom. Bez toho, aby súdny orgán vyhodnotil skutočnú existenciu a výšku dlhu, si celkovú výšku dlhu diktuje veriteľ sám a vykonávajú sa tak zrážky zo mzdy dlžníka, pričom dlžník nemá možnosť priamo ich zastaviť. Na základe uvedeného možno preto dospieť k záveru, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa v čase vzniku úverovej zmluvy bola nútená uzatvoriť i dohodu o zrážkach zo mzdy, resp. podpísanie tejto dohody podmieňovalo poskytnutie úveru. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a podľa názoru súdu je neprijateľná i v zmysle § 53 ods. 4/ písm. v/ Občianskeho zákonníka. Posilnenie ochrany spotrebiteľa v uvedených prípadoch podporil zákonodarca zavedením nového ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a/ do zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúcej alebo inej osoby, ibaže by táto dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol riadne poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Takéto skutočnosti však v konaní neboli preukázané. Preto súd podanej žalobe v celom rozsahu ako opodstatnenej vyhovel. Rovnaký právny názor zaujal vo svojom rozhodnutí i Krajský súd v Trenčíne, v rozhodnutí 19Co 30/2019 zo dňa 26.2.2020.

18. O trovách konania sporových strán rozhodol súd v zmysle podľa § 255 ods. 1,2 , § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá C.s.p., v zmysle ktorého vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Z cit. ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnej veci bol žalobca v celom rozsahu úspešný, preto by v zásade mal nárok na náhradu trov konania, avšak keďže náhradu trov konania nežiadal priznať, súd mu túto náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.